

REKOGNICYJA (14) *sb f*

e oraz o jasne.

sg *A* rekognicyją (3). ◇ *I* rekognicyją (1). ◇ *pl N* rekognicyje (1). ◇ *G* rekognicyj (2). ◇ *A* rekognicyje (6). ◇ *I* rekognicyjami (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Pisemne zaświadczenie, poświadczenie czegoś; sprawozdanie [recognitio Lac sr] (11) : REWIZIĄ CEL zaśię znowu włożono ná Vrządniki Ziemłkie, áby rewidowawłzy rekognicię ná Séym przyłzły 1589. odełłali. SarnStat 404.*

rekognicyje na co (1): [podkomorzowie, chorążowie, wojscy] A niłzi ná rewidowánié wyiáda [...] máią to publikowác [...] / áby káždy łtawił łie z łifty łwémi ná cło á potym ná Séym przyłzły rekognicię łwoie przyłłác ná tákie cłá SarnStat 401.

rekognicyje czyje (1): SarnStat 401 cf rekognicyje na co.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy sądu (2): PRzenieśienié zapisów y kwitów/ y innych rekognicyy włzelákich Grodzkich do ksiąg Ziemłkich/ [...] czáły wiecznémi ápprobuiemy. SarnStat 541 [idem] 1198.

a. *Poświadczenie oddania lub otrzymania, pobrania czegoś, pokwitowanie; antapocha, recognitio Cn [cyrograf išćcow od dłużnika podpisany i jemuż oddany, rekognicyja – recognitio Cn] (7) : Przy tym [szafarze skarbu] niechayby włzytko pod łftotnymi rekognicyámi odbieráli: á tákże pod pewnymi kwity wydawali. *VotSzl E; [co wyznawam tą rekognicyją pisaną ręką i zapieczętowaną pieczęcią swą AktaSejmikPozn 1588/73; CorfusDocum 1591 nr 189].**

*rekognicyja czego (1): *VotSzl E cf Szereg. Cf* »dać rekognicyje«.*

rekognicyja do czego (1): wolno będzie nam dáć ná Zupnikołstwo Bydgołkie/ ołobę godną/ [...] do odbierániá téy łoli od Piłárzów Zupnika Rułkiego/ zá rekognicią do ksiąg Grodzkich Bydgołkich SarnStat 392.

rekognicyja na co (2): że ten co będzie oddawał/ ma dáć álbo połłác rekognicią temu to Poborcy [...]. A tákową recognicią ná łpráwiedłiwe oddánié/ Czopowégo poboru [...] zołtáwić ma. SarnStat 344, 234.

rekognicyja czyja (1): áby káždy łtawił łie przed nimi [podkomorzymi] z łifty łwémi ná cło nádániémi/ á potym ná Séym przyłzły rekognicie łwoie przyłłác ná tákie cłá/ któreby były potrzebne. SarnStat 234; [UniwPobor 1593 A2v]. Cf »dać rekognicyje«.

*Zwroty: »da(wa)ć rekognicyje« [w tym: z czego (2), [czego, czyje]]: (2): SarnStat 344, 972; [tedy przecie [żywności] gwałtem brać nie ma, ale za dobrą wolą dostawać, dawszy rekognicią tego temu, od kogo co weźmie *UstWojsk 1582 160*; A jeśli by kto pieniędzy gotowych mieć nie mógł, [...] powinien będzie dawać rekognicje swe pod pieczęcią i podpisem swoim. *UstWojsk 1582 162*].*

*[»wziąć rekognicyją«: tamem pana Piotra [...] Jezuitom oddał; oddałem i pieniądze wzięwszy rekognicyą *RywKsięgi 189*.]*

*Szereg: »rekognicyje i kwity« (1): A włzytkie ták *perceptorum* iáko y *expenforum* rekognicje y kwity/ niechayby do ksiąg łkárbowych [szafarze skarbu] záraz áktykowáli *VotSzl E*.*

2. *Zeznanie w sądzie* [*recognitio Lac sr*] (3) : Ia A. przyśięgam/ iż śpráwiedliwie [...] śpráwiedliwość y kontrowerfiie między łtronámi będę ładził/ á rekogniciie będę przyjmował/ nie máiąc respektu ná bogátego álbo vbogiego *SarnStat* 554.

W połączeniu szeregowym (1): ZApify/ Proteftácię/ Recognicię/ y Relácię wízelákié/ ták máią bydz ważne przed tym ładem zeznáné/ iáko Séymowé/ ábo Ziemłkié. *SarnStat* 859.

Wyrażenie: »fałszywa rekognicyja« (1): (*nagl*) Ktoby pod cudzym imięniem fałżywé Recogniciae działał. álbo Prokuratorem łie czynił. (-) *SarnStat* 712.

LWil